

Mocná hlava draka přídí září,
skrže poslední paprsky soumraku.
Noc si vezme rysy z našich tváří,
nad hlavou záře □zimního zázraku□.
Posvátnou lodí přes prokletou řeku,
tak káže osudu pochmurný hlas.
Zazvoní hrana starému věku,
korunu moci tak uchvátit snáz.

Ve spirálách času,
jsme zakletí v led.
Tak jako den končí,
nás odvrhl svět.

Koloběh ročních dob je již konečný,
pod ledem kůže zdolá hráz věku.
Dobře ukryta paprskům slunečním,
vyhasla nám srdce, my zproštěni dechu.
Však cosi přec tíží, co nedá nám jít.
Za stěnou ze skla, nebe se mění.
Nedýchat, necítit, přeci však žít.
Obloha skryje dar bójského snění.